

Henning Nielsen (S):

Jeg siger tak for svaret fra hr. Jens Jørgensen. Jeg forstod det sådan, at det var de økonomiske aspekter, man havde taget ind her, og så så man bort fra de egentlige dyreværnsmæssige problemer på området.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Det er et spørgsmål til den konservative ordfører.

Jeg vil meget bede om at få at vide, hvor i bemærkningerne på side 4 ordføreren finder nogen som helst garanti for og anledning til at tro, at hareopdræt vil blive udført her i landet på en måde, så man tilgodeser dyrenes velfærd mest muligt.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes egentlig, at Det Konservative Folkepartis ordfører sagde noget ganske klogt, som jeg synes at Socialdemokratiets og SF's ordførere skulle lytte til. Der blev nemlig sagt, at der er et godt grundlag at arbejde videre med, og deraf kunne jeg høre, at Det Konservative Folkeparti er heller ikke færdig med denne lov. Og det kan jeg egentlig godt forstå, for der er jo kun angivet en række hensigter, som ministeren har; det er lidt uklart. Så jeg synes da, det var et fint signal.

Mejdahl (V):

Når jeg læser det oprindelige beslutningsforslag, nr. B 52, fra folketingsåret 1989-90 og forhandlingen om landbrugsministerens redegørelse om opdræt af vildt fra sidste folketingsår med de tilhørende ordførertaler, synes jeg, at landbrugsministeren har fulgt intentionerne i de tilkendegivelser, der er blevet fremført, på en afbalanceret måde. Her er jeg åbenbart uenig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Henning Nielsen.

Formålet med lovforslaget er at opstille de grundlæggende regler for at holde vildt, så det sker på en etisk forsvarlig måde. Lovforslaget er i allerhøjeste grad en bemyndigelseslov. Men med de intentioner, som er beskrevet i bemærkningerne, synes jeg, at landbrugsministeren lever op til lovforslagets formål.

I Venstre opfatter vi opdræt af vildt og ræve som en nicheproduktion, en produktion, som mange kan have glæde af, og som i en vis udstrækning kan foregå på marginaljorderne. Vi er interesseret i, at denne produktion kan opretholdes. I en tid, hvor der i vor verdensdel er overskudsproduktion og for mange af de traditionelle fødevarer, kan sådanne nicheproduktioner være nyttige.

Det er naturligvis en forudsætning for os, at produktionen og dyrehold foregår under forsvarlige former – ingen tvivl om det! Det gælder det traditionelle dyrehold så vel som kæledyrene og som i dette tilfælde opdræt af vildt og ræve.

Vi kan tilslutte os de bemyndigelser, lovforslaget giver landbrugsministeren, når de administreres på den måde, der er angivet i bemærkningerne. Det gælder forbud, godkendelse af indretning og drift, uddannelse af opdrættere, transport og aflivning af vildtet og endelig brugerfinansiering.

Da vi debatterede redegørelsen i foråret 1991, opfordrede jeg opdrætterne til at være opmærksom på de kritiske forhold, som var beskrevet i redegørelsen. Der har været en offentlig debat, som også har vidnet om, at opdrætterne har haft forståelse for de ting, som er nævnt i redegørelsen.

Jeg vil slutte med at opfordre landbrugsministeren til, at der gives rimelige tidsfrister til omstillingen, hvor der skal ske ændringer og opstramninger i hidtidig praksis. Det er vigtigt både af hensyn til økonomien og af hensyn til forståelsen hos opdrætterne, og dermed bliver det også til gavn for dyrene.

Jeg kan på Venstres vegne tilslutte mig lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil sige til landbrugsministeren, at jeg mener, at lovforslagets overskrift er om ikke »vildtledende« så vildledende. Ræve betragtes af mig og andre som traditionelt vildtlevende pattedyr, og jeg finder det helt urimeligt, at ministeren med lovforslaget her ønsker at gøre ræve til husdyr. Jeg håber sandelig, at ministeren vil være med til at fjerne denne misforståelse fra lovteksten.

Efter landbrugsministerens redegørelse i foråret 1991 havde jeg til trods for mine bange anelser alligevel forventet et bedre lovforslag